

DE BLIJDE INTREDE VAN KONING WILLEM I TE GENT OP 5 SEPTEMBER 1815

De intrede van koning Willem I en de koningin der Nederlanden heeft eergisteren alhier om drie uur 's namiddags plaats gehad onder het geluid der triomf — en al de andere klokken, het spelen van de beiaard en het losbranden van het kanon. De gehele bevolking was te been en de ganse stad was schoon versierd met zegebogens, bomen, bloemkranen, oranje-vaandels, enz., bijzonderlijk de straten, langs waar de stoet moest voorbijtrekken. Buiten de Brusselsepoort werden de vorsten verwelkomt en de stadssleutels aangeboden door de burgemeester graaf de Lens aan het hoofd van de autoriteiten. Daarna trok de stoet verder in de volgende orde. De trompetters en timbalen, een detachement van de koninklijke marechaussée te paard, een wacht van pompiers, het stedelijk muziekkorps, de oude corporaties, neringen en ambachten, alle met hun standaard, de gebuurtedekens, de hoofdgilden van Sint-Antoon, van Rhetorica, van Sint-Joris, van Sint-Sebastiaan en van Sint-Michiel met hun eretekens, het muziek van Sint-Cecilia. Hun majesteit in een koets, vergezeld door de honderd mannen van de Sint-Michielsgilde met brandende flambeeuwen volgens het oud gebruik. Rechts van de koets de luitenant-generaal, gouverneur van de stad, links de eerste bediende van de vorsten, achter de koets volgden de intendent van het departement met de secretaris-generaal, de procureur des konings, de tribunalen van eerste instantie en van koophandel, de burgemeester van Gent, de commandant van de stad en de gemeente-

raad, de koophandelskamer, de vrederechters met hun griffier, de commissie der burgerlijke godshuizen, de leden van het weldadigheidsbureau, de kamer der advocaten, de kamer der notarissen, de ontvanger van het arrondissement, de inspecteur van vaarten en wegen, de verificateur van het kadaster, de directeur en leraars van de academie, de leraars van de geneeskundige school, de regent en de leraars van het koninklijk college, de administrateur van de Berg van Barmhartigheid, de directeur van de brievenpost, de troepen van de bezetting en een wacht pompiers. De koets, waarin de koning en de koningin gezeten waren, werd uitgespannen en voortgetrokken door 24 schippers in het wit gekleed met oranje versiersels. De leden van de nering van de vleeshouders, in schone uniformen, hadden de eer volgens een oud gebruik van een wacht te paard te maken rond de koets en in die hoedanigheid de dienst te doen voor hun paleis en hen alom te vergezellen.

De stoet heeft in de beschreven volgorde zijn weg genomen langs de Violettenstraat, de Brabantdam, de Kouter, Zonnestraat, Veldstraat tot aan het hotel d'Hane-Steenhuysse, hotel dat door de vorsten gekozen werd als paleis en bestemd schijnt te zijn voor de verblijfplaats van keizers en koningen.

Nadat de vorsten in hun paleis waren afgestapt, werd hun de erewijn aangeboden door de burgemeester. Vervolgens hebben de vorsten ontvangen de bisschop en de geestelijkheid, de burgerlijke overheden enz. en allen waren uitnemend voldaan over hun minzame ontvangst.

's Namiddags hadden op de Kouter en aan de Leie openbare spelen plaats; de Sint-Antoongilde heeft zijn oefeningen verricht met de busse, de Sint-Michielsgilde schermde op de Koornmarkt. 's Avonds hebben de vorsten zich naar de schouwburg begeven, waar ze geestdriftig werden onthaald; Bij hun terugkeer reden ze langs de voornaamste straten en hebben er de feestelijke verlichting gezien, die algemeen en uitnemend schoon was.

Gisteren vroeg is de koning te paard uitgereden om op het Sint-Pietersplein de schouwing te doen van de troepen in Gent. Van daar heeft hij de versterkingswerken aan de Kortrijkse poort bezichtigd. Later heeft hij met de koningin de voornaamste kerken van Gent bezocht, alsook de kunstkabinetten, het koninklijk college, de openbare bibliotheek, de plantentuin en de weeshuizen. 's Avonds was de stad andermaal verlicht. In de grote schouwburg werd de vertoning gratis gegeven. Om acht uur 's avonds was er een bal op het stadhuis. Deze morgen om halfnegen onder het losbranden van het geschut zijn de vorsten op een bargie vertrokken naar Brugge en Oostende, van waar ze aanstaande zaterdag op hun terugreis naar Brussel alhier wederom verwacht worden.

M. VAN GENT

(Naar een artikel in de Gazette van Gent)

DE VERLOREN KOST VAN DE SINT-PIETERSABDIJ

De straatnaam *Verloren Kost* (voordien *Verloren Broodstraat*, aldus genoemd naar de Franse vertaling (1812) van de aloude naam *Verloren Cost* in *rue du Pain Perdu*) is voorzeker door iedereen bekend. Integendeel zal men minder op de hoogte zijn van de *Verloren Kost* van de Sint-Pietersabdij.

Met *verloren cost* (= kostprijs) duidde men in de middeleeuwen en ook later een bouwwerk aan waaraan iets ontbrak, iets mank ging. Aldus heette (1345) een huis gelegen aan de Steendam. Aldus heette een van de rabotten van de Lieve, gebouwd nabij de samenvloeiing van de vaart met de Kale (Vinderhoute). Aldus heette het waterwerk waarnaar de zoëven genoemde straatnaam gedoopt werd.

In augustus 1760 besloot de abt van de St.-Pietersabdij, Gudwalus Seiger (en niet Sieger) gezegd de Prachtlievende, tot het herbouwen van de vleugel palende aan de Muinkbrugstraat (thans Kantienberg). Het werk werd toevertrouwd aan architect Louwerin (Laurent) Dewez (1731-1812) die naderhand een stevige bekendheid zou verwerven wegens het groot aantal werken waarvan hij de ontwerper was. Ik noem slechts enkele ervan op : het kasteel van Seneffe (1760) en dat van Mariemont (1769); het abtskwartier van de St.-Maartenskerk te Doornik (1764) de abdijkerk te Vlierbeek (1774); de Collegiale kerk te Harelbeke (1769); de Staatsgevangenis te Vilvoorde (1774); de vuurtoren van Oostende (1773). Van de man bezit het Bijlokemuseum twee portretten waarvan een van de hand van J. P. Sauvage (1699-1780) gedagtekend 1763. In de rechterhand houdt de abt een ontrold plan waarop het ontwerp van de uit te voeren werken. Het tweede portret blijkt naar Sauvage's schilderij gepenseeld te zijn. Reeds op 24 september 1760 was Laurent met zijn tekening klaar. De oude vleugel werd gesloopt en de nieuwe opgetrokken. De gevel uitkomende op de binnenkoer (de noordelijke) kreeg naar de mode van de tijd – Dewez voerde nl. het barokke classicisme in onze gewesten in – een portiek ondersteund door vier korinthische zuilen. Deze zullen in 1819 verwijderd worden om heropgericht te worden vóór de Aula van de Universiteit. Helaas, Dewez had bij het opmaken van zijn ontwerp een fameuze kemel geschoten : hij vergat nl. dat hij het gebouw van een trapzaal en toiletten had moeten voorzien. Wat bleef er hem anders over te doen dan aan de zuidelijke gevel (Kantienberg) een uitspringend aanbouwsel te laten optrekken ? De Gentenaars, nooit verlegen als ze met iemand of iets het zotje kunnen houden, verwijlden niet Laurents kemel *Verloren Kost* te heten. Een ding is zeker : het was die kemel niet die Dewez bij het Oostenrijks Hof in ongenade deed vallen in 1780.